

Recordant...

Banda Municipal de Sabadell

per Daniel Sanahuja i Capella

Al Degà dels músics sabadellencs, en Joan Bta. Faus i Segarra, en recordança dels cinc anys que fou Director de la Banda Municipal de Sabadell i excel.lent professor de flauta.

A les Actes de l'Ajuntament de l'any 1817, s'hi llegeix el següent acord. "AGRUPAR ALS INDIVIDUS QUE VULLGIN PERTENEIXER A LA MUSICA MUNICIPAL QUE ES TRACTA D'ORGANITZAR I DOTAR-LOS DEGUDAMENT DELS INSTRUMENTS I UNIFORMES NECESSARIS".

Aquesta fou la primera Agrupació Musical que depengué del municipi i es gratificà el personal amb 80 rals.

El seu primer director fou en Rafel Soler; el rellevà, l'any 1859, en Josep Aymé, el qual, al seu torn, fou substituït per Joan Escalas i aquest, per Antoni Oller el 1862.

En 1868 es dissolgué aquesta Música Municipal i fins el 1893 no s'organitzà novament, aquesta vegada sota la direcció del Director de l'Escola Municipal de Música, mestre Eusebi Bosch, autor de l'HIMNE OFICIAL DE L'EXPOSICIÓ UNIVERSAL DEL 1888. L'existència d'aquesta Banda Municipal va durar fins a darrers de 1896 i en el 1910 l'Ajuntament l'organitzà de nou confiant la direcció al mestre Cebrià Cabané -director també de l'Escola de Música- a qui, acabat el contracte amb el Municipi, substituï el mestre Josep Masllovet.

L'any 1920 aquesta Agrupació Municipal sofrí una forta crisi, puix els professors Josep M.ª Escoté, Artur Ventosa, Miquel Ferrer, Jesús García, Isidre Reguant, Josep Sarret, Felix Fuster, Màrius Monné, Pere Vidal i Josep Cabeza presentaren la dimissió del càrrec per haver-los estat negat el permís per a formar fora de la Banda una cobla de sardanes.

L'escrit de renúncia que presentaren amb data 26 de juny de 1920 deia així: "El que suscribe profesor de la Banda Municipal de esta ciudad comunica a Vd. que con fecha 30 del actual deja de pertenecer a la misma por no convenirle por sus asuntos particulares".

Aquestes baixes dirigides al Director de la Banda foren comunicades a l'Ajuntament per mitjà del següent document:

"Tinc l'honor d'aixecar a V.S. les adjuntes comunicacions dels professors auxiliars de l'Escola de Música i músics d'aquesta Banda Don Josep M.ª Escoté, Don Artur Ventosa, Don Miquel Ferrer, Don Jesús García, Don Isidre Reguant, Don Josep Sarret, Don Felix Fuster, Don Marius Monné, Don Pere Vidal i Don Josep Cabeza, per les quals presenten la dimissió del càrrec que desempeñen.

JOAN BTA. FAUS I SEGARRA, que el dia 13 del proper mes d'abril compleix 93 anys fou director de la BANDA MUNICIPAL de Sabadell durant els anys 1950-1955.

El que sotscriu, es creu en el deure d'informar a V.S. i Comissió de la seva digna Presidència, que en el seu sentir procedeix admetre les susdites dimissions, per tal de mantenir la disciplina, l'ordre interior d'abdues corporacions i la millor execució i afinació possible, cosa que d'accedir a l'objecte que les motiva, que es el de formar una cobla de sardanes, per més que no ho determinin dits firmants, a més de contravenir el disposat en l'article 11 del Reglament de

la Banda Municipal, vindria a resultar en definitiva en perjudici notori de l'execució i afinació del comès artístic de l'expressada Banda, ja que la major part d'instruments que constitueixen una cobla, no són aprofitables ni indicats per a Banda i la simultaneïtat d'haver de tocar dos instruments completament distints d'emboadura, és en menyspreu de la perfecta execució d'obres, tant per una agrupació com per l'altra".

"Déu guardi a V.S. molts anys. Sabadell, 28 de juny de 1920.

Sr. President de la Il.ltre. Comissió de Governació d'aquest Ajuntament."

Vegeu l'escrit que la Comissió de Governació de l'Ajuntament cursà al Director de la Banda, mestre Josep Masllovet: "Vistes les adjuntes comunicacions dels músics de la Banda Municipal, Artur Ventosa, Josep M.ª Escoté, Miquel Ferrer, Jesús García, Isidre Reguant, Josep Sarret, Félix Fuster, Màrius Monné, Pere Vidal i Josep Cabeza, per la qual presenten la dimissió dels seus respectius càrrecs.

Vistes així mateix les sotsrites pels professors auxiliars de l'Escola Municipal de Música, Josep M.ª Escoté i Miquel Ferrer per les que dimiteixen dels expressats càrrecs.

Vist també l'ofici acompanyatori del senyor Director de les repetides Escola i Banda Municipal.

La Comissió que sotscriu ÉS DEL PARER que V.S. pot servir-se acordar s'acceptin les dimissions presentades pels individus més amunt relacionats.

No obstant V.E. acordarà. Cases Consistorials, 30-6-1920

COMPLEIXI'S

L'Alcalde: P. Pascual Salichs - El Secretari: F. Pascual i Carol"

Així es formà la primera Cobla sabadellenca La Principal del Vallès

Restaren, doncs, a la Banda únicament uns quants músics de segona i els educands la impossibilitaren, així, de poder fer cap actuació. No obstant i això, hi havia anunciat un concert públic al quiosc de la Plaça del Dr. Robert per al diumenge següent i s'havia de complir el compromís. L'audició fou donada, però en lloc d'interpretar com de costum seleccions de sarsueles i obres del gènere clàssic, executaren sis "couplets" de moda que en aquell temps eren escoltats amb delectança pel públic a tots els cine-

BANDA MUNICIPAL DE SABADELL dirigida pel Mestre Josep Masllovet i Sanmiquel. Anys 1913-1949.

mes on es presentaven, a més de les pel·lícules de "series", les "varietès" com a final de festa.

El programa fou el següent:

1.- Sus pícaros ojos. Creació de la cançonetista Merceditas Serós. 2.- Foxtrot de l'Ombrel·la, de Pilar Alonso. 3.-La Violetera, de Raquel Meller. 4.-Els Focs Artificials, de Pilar Alonso. 5.-Pastoret d'on vens..., de Pilar Alemany. 6.- Les Caramelles, de Pilar Alonso.

El 17 d'octubre del mateix any, ja recomposta la Banda amb nous professors i comptant amb la col·laboració de l'excel·lent professor de clarinet en Pere Figueras, s'oferí al públic sabadellenc un magnífic concert en el qual el susdit professor, fent gala del seu domini sobre l'instrument, executà per primera vegada una fantasia de clarinet sobre motius de l'òpera "Il Puritani", de Bellini, i de conjunt s'interpretaren: una selecció de la sarsuela d'Usandizaga MENDIMANYDAN, COPELLA (fantasia), de Delibes, LA REINA DE SABA (fantasia), de Gounod, i la sardana RAIG DE LLUNA, de Juncà. La nova Banda obtingué un gran èxit i continuà la seva labor cultural donant a conèixer al públic sabadellenc les millors obres d'autors clàssics i moderns adaptades pels conjunts d'instruments de vent.

Amb data de 29 de març de 1928, el Sindicat Musical de Sabadell cursà el següent escrit a l'Ajuntament contra la Banda Municipal:

"Es el caso, que el Ayuntamiento de la digna presidencia de V.S., hace algunos años, acordó la creación de una Banda Municipal compuesta hoy de unos cuarenta músicos. Nada tenemos

que objetar contra ello: antes al contrario, hemos de reconocer que el acuerdo fué aplaudido por toda la población, incluso por nosotros; pues todo lo que sea

BANDA MUNICIPAL DE SABADELL dirigida pel mestre Cebrià Cabané i Brill. Anys 1910-1913.

extender la cultura a las clases populares, no puede dejar de merecer nuestra aprobación, y si nos es interesada, nuestra modesta cooperación.

Pero sí, hemos de exteriorizar nuestra protesta por la actuación que el Ayuntamiento ha consentido llevar a cabo dicha Banda, la cual, dejando de ser una mera institución municipal de cultura como era el propósito de sus iniciadores y el que se le señaló de momento, se ha convertido en un elemento de puro mercantilismo y de negocio, estableciendo una competencia injusta a los demás músicos de la población.

En efecto: la Banda Municipal de esta ciudad, contrariamente a lo que son y la forma con que actúan todas las bandas municipales, no es sólo un cuerpo e institución municipal destinado a contribuir a la solemnidad de ciertos actos de la Corporación o a actuar de conjunto en audiciones de interés público, sino que se le permite una actuación que desdice de su seriedad y se aparta manifiestamente de sus fines.

Las Bandas Municipales de todas las demás poblaciones no dan conciertos más que de conjunto y previa autorización respectiva de la Corporación. La de Sabadell, se ha convertido en una especie de empresa comercial que sólo el ne-

gocio atiende, según nuestro parecer. Así se consiente por el Ayuntamiento, que se disgregue y que formando, tres, cuatro o más grupos, de número de músicos muy reducido cada uno, (a veces lo forman siete u ocho) vayan los músicos municipales de esta ciudad, por pueblos y sociedades tocando en bailes y diversiones particulares, vistiendo el uniforme y ostentando siempre el nombre de BANDA MUNICIPAL, con lo que naturalmente, establecen una competencia con los demás profesionales; competencia que nos permitimos calificar de desleal, puesto que los demás músicos que

no tenemos sueldo fijo asignado, no podemos contratarlos a los mismos precios que pueden hacerlo y lo hacen los músicos municipales, los cuales ya perciben su nómina.

Hemos visto diferentes veces, en los periódicos de la ciudad anunciada la "Banda Municipal de Sabadell" en un mismo día y en la misma hora, en tres distintas empresas y en cambio, nuestros conjuntos que los forman un gran número de profesores que con ansia esperan el único día festivo de la semana para trabajar, se han visto privados de ello, y porqué? Porqué la "Banda Municipal de Sabadell" lo ha acaparado todo a consecuencia de sus precios irrisorios y sujetándose siempre favorablemente a las conveniencias materiales de las empresas, con el afán de grangearse el favor para la conquista de nuevas contrataciones.

A todo lo dicho, hay que añadir, que además de perjudicar a los intereses particulares de todos nuestros consocios, perjudica los intereses comunes de todos, puesto que tenemos creada una Caja de Pensiones para la Vejez, cuyo capital viene engrosado por las cantidades que pagan las empresas por cada obligación, dejando de ingresar en dicha Caja de Pensiones todas las obligaciones particulares ejecutadas por la Banda Municipal.

Esta situación y esta forma de proceder de dicha Banda, viene de tiempo siendo protestada por todos los demás profesionales de nuestro arte que residimos en esta ciudad, causando la natural extrañeza de todas las demás asociaciones musicales de Cataluña por lo que se refiere al consentimiento que el Ayuntamiento de la presidencia de V.S., otorga al funcionamiento de la mencionada institución.

En vista de ello, pues, acudimos a la autoridad y al espíritu justiciero de V.S. para que, con su intervención y previos los trámites que estime pertinentes, cese tal estado de cosas y se restablezca la verdadera misión que debe cumplir la Banda Municipal de esta Ciudad, que es muy diferente de la que viene realizando."

Amb data 16 d'abril del mateix any, reberen la següent constestació signada per l'Alcalde Josep M.ª Relat i el Secretari A. Manuel Rimbau:

"La Comisión Municipal Permanente en sesión celebrada el día 13 de los corrientes, vista e informada su instancia de fecha 28 de marzo último, acordó desestimarla y asimismo que el delegado y el Director de la Banda Municipal continúen ateniéndose en cuanto a las contrataciones a lo que viene taxativamente dispuesto en el Artículo 16 del Capítulo 2.º del

vigente Reglamento de la Banda Municipal."

En els anys vint s'imposà la moda de les Orquestrines, quasi totes elles compostes de pocs professors i a base de piano. En la data que el Sindicat Musical presentà la seva queixa a l'Ajuntament, a Sabadell existien l'Orquestrina "PADRÓ", l'Orquestrina "SANAHUJA", l'Orquestrina "SAVOY", l'Orquestrina "SANGHAI", l'Orquestrina "CATALONIA", l'Orquestrina "CENTURI", l'Orquestrina "BOSTON", QUINTET L'AMERICANA, QUINTET ARTÍSTIC, el QUINTET IMPERIAL i, a més,

els diumenges d'11 a 1 del matí, els "TZIGANS IMPERIAL" anaven vestits de vermell. L'Orquestrina "SANAHUJA", en moltes ocasions, vestia smoking per complir contractes de cert compromís i podríem citar molts altres conjunts que també disposaven del seu uniforme per a les ocasions en què creien convenient usar-lo. Per tant, la Banda Municipal no era cap excepció.

Quant als preus, el Sindicat Musical tenia raó, puix les tarifes que la Banda Municipal tenia establertes eren molt més baixes que les seves, però també cal tenir en compte el desavantatge que te-

BANDA MUNICIPAL DE SABADELL dirigida pel mestre Joan Bta. Faus i Segarra. Anys 1950-1955.

les orquestres "MUIXINS" i "FATXENDES" i les Bandes "LA MODERNA" i "ESLAVA". Tots aquests conjunts oscil.laven entre els cinc i dotze professors i, per tant, la Banda Municipal no féu més que posar-se al dia seguint la moda, ja que cal tenir en compte que únicament es dividia en grups quan es tractava de fer balls de tarda, de vetlla o de nit. En les feines de l'Ajuntament, cercaviles, concerts i altres obligacions similars, la Banda Municipal actuava amb tot el conjunt de professors.

Quant als uniformes, es trobaven a l'abast de tothom, puix en els concerts vermut que es celebraven al cafè Euterpe

nia la Banda Municipal en no poder executar música de Jazz perquè els seus instruments no eren els adequats i les empreses que els contractaven havien de conformar-se amb els balls clàssics de sempre. Aquest detall era molt important i més encara en aquells anys que la música de Jazz, prenia com regueró de pólvora; això feia que la Banda Municipal no fos tan sol.llicitada i no fes tant de mal com suposava el Sindicat Musical.

El 1941, en fundar-se la Banda de Falange, es dissolgué altra vegada la Banda Municipal i el 1946 reneix de nou organitzada com a "Secció d'Instrumentes de Vent de l'Orquestra Clàssica Municipal"; n'alternaren la direcció els mestres Mateu Rifà i Salvador Uyà fins que, en dissoldre's l'Orquestra Clàssica Municipal en el 1950, s'encarregà de la seva direcció el mestre JOAN BTA. FAUS fins arribar a l'any 1955, que se'n féu càrrec el mestre Adolf Cabané. El 1981 fou substituït per l'actual director, el mestre Manel Ortega, el qual desenrotlla una labor dintre l'Agrupació digne de tot elogi.

DIEZ

Fruita Seca, Xarcuteria, Formatgeria,
Cafeteria, Cereria, Bodega, Galetes,
Croissanteria

Despatx i vendes:
Les Valls, 15 al 19 - Jesús, 5 a l'11
Telèfon 726 17 49
SABADELL